

ክንፊ
ዕለቱና

სტეფანწმინდისა და ხევის ეპარქიის და წმ. ილია მართლის სახელობის გიმნაზიის
ყოველთვიური გაზეთი №5 მაისი 2014 წ.

გაზეთი გაეოღის გიმნაზიის ღირეპტორის სტუჟანწჳინდისა ღა ხევის მთეჲვარეჲსკოჲს იეგუდიელის ლოცეჲ-ჲურთხეჲთ.

წმიდა ღიღოწამე გიორგი (IV ს.) ხსენება
10(23) ნოემბერი, 23 აპრილი (6 მაისი)

წმიდა გიორგი მესამე საუკუნის მეორე ნახევარში დაიბადა კახაბერძანობა, მდიდარ ქრისტიანულ ოჯახში, მამამისი მოწამიერობივად აღესრულა. დაქვრივებული დედა კახაბერძანი თავის სამშობლოში წავიდა, იქ განაგრძო შვილის ქრისტიანულად აღზრდა. ცნობილია, რომ ის წმიდა ნინოს ნათესავი იყო. დიდგვაროვანი ოჯახის შვილი, თვითონაც მორწმუნე, მდიდარი, ჭკვიანი, ლამაზი და დიდი ვაჟკაცი იყო: მან ისე გამოიწინა თავი, რომ რომის იმპერატორმა მისი მამის სახელით მას

ართმთავრად დანიშნა. თვითონ დიოკლიტიანეს სძულდა ქრისტიანები. მე-
თობის ბოლოს მან ქრისტიანებს ღეჴნა დაუწყვო, იჭერდა და ხოცავდა მათ.

ეს რომ წმიდა გიორგიმ გააგო, მივიდა იმპერატორთან და გამოუცხა-
და, რომ თვითონაც ქრისტიანი იყო. დიოკლიტიანემ სცადა მისი გად-
აბრუნება, მაგრამ ვერაფერი გააწყო. სასტიკად განრისხებულმა, წამება
დაიწყო წმიდა გიორგის, მაგრამ ამ წამების დროს იმდენი სასწაული
ხდებოდა, რომ მისმა მხაზველმა უპირატესო ადამიანმა ირწმუნა ქრისტი.

303 წლის (23 აპრილს) 6 მაისს, პარასკევ დღეს ის მახვილით მოკლეს. წმიდა გიორგი განსაკუთრებულად უყვართ საქართველოში, სადაც მას მრავალი სასწაული მოუხდენია.

**სულიერების ზეიმი სტეფანოპინდისა და
ხემის მკარქიანი**

უწმინდესისა და უნეტარესის საკათოლიკოს-პატრიარქის ილია II-ის სტუმრობას საქართველოს ყველა კუთხე ზემოთ ეგებება. ჩვენივეს კი, სტეფანწმინდით და ხევის ეპარქიის მოსახლეობისთვის მისი ჩამობრძანება განსაკუთრებით სასიხარულოა. ხევი დიდი სიხარულით ელოდებოდა 14 მაისს უწმინდესის ჩამობრძანებას, მაგრამ ეს სიხარული გათმავდა, მისი უწმინდესობის ლოცვა-კურთხევით ხევიმ ჩამობრძანებულ იქნა პავაის ლათისმშობლის მღონიერმონარი ხატი.

სულიერებისაკენ სწრაფვა და ღმერთთან მიახლოების სურვილი დღეს უკვე ძლიერია მოხვედრებში. ზევის მოსახლეობა უწყვეტ ნაკადად მიედინებოდა სასწაულთმოქმედი ზატის მოსალოცად და მისგან მაღლის მისაღებად.

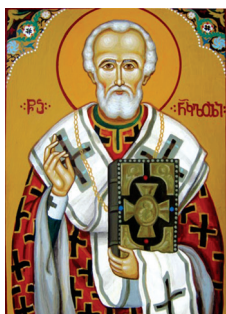
გიმნაზიის მასწავლებლებმა და მოსწავლეებმა დიდი კრძალ-ვით მოილოცეს სასწაულთმოქმედი ხაჭი.

მოგვიანებით ზატი ჩააბრ-
ძანეს ღარიალის მთავარანგე-
ლოზთა სახელობის სამონას-
ტრო კომპლექსში და შემდეგ
გერგუეტის წმინდა სამების ეკლ-
ესიაში.

**22 მაისი — ნიკოლოზობა
(ნაწილთა აღმოჩენა)**

წმიდა ნიკოლოზ სასწაულომოქმედი მცირე აზიაში, ლუკოს მხარის ქალაქ პათოსაში ქრისტიანებიდან 257 წელს დაიბადა. მაშინ ეს მხარე რომის იმპერიის კუთვნილება იყო, მძიმე ღვინა გაწევიდან ქრისტიანებმოდო, ახლადღარსებულ ქალაქს.

სასწაულომოქმედების უნარი წმინდა ნიკოლოზმა შობიდანვე გამოამჟღავნა. ნათლობისას ჩვილი ნიკოლოზი დამოუკიდებლად იდგა ებმაზში რამდენიმე საათის განმავლობაში. დედის რძეს კი ოთხშაბათსა და პარასკეობით მხოლოდ საღამოს მიირთმევდა. სიყრმიდანვე უყვარდა სახარების კითხვა, ტაძარში სიარული და დიდ ღროს უთმობდა გულმოდგინე ლოცვებს.

მისი ხელდასხმისას ეპისკოპოსმა ასე მიმართა ხალხს:

მე ვხედავ ახალ აპოკალიფს მზეს დედამიწაზე, ტკბილ მანუგებულებს მწუხარეთა და ტანჯულობათვის. ბედნიერია ის სამყარო, რომელსაც იგი დაძვრისავეს. იგი განამტკიცებს მათ რწმენაში, ასწავლის სათნო და ღვთისმოსივით ცხოვრებას, იქნება ყველა გაჭირვებულის შემწე.

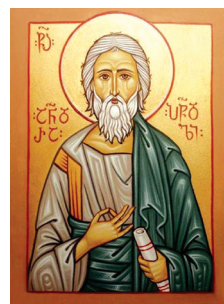
**12 მაისი – ხსენება წმიდისა და ყოვლადქმეზულისა,
ანდრია კირველწოდებულისა**

12 მაისს, საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია წმინდა ანდრია პირველწოდებულის ხსენების დღეს აღნიშნავს. წმიდა ანდრეას უფალმა იესო ქრისტემ პირველს მოუწოდა, ამიტომაც ეწოდა პირველწოდებული, მაცხოვრის პირველი მოციქული.

უფლის მოციქული პირველად ქართლის ტერიტორიაზე, დიდაჭარაში შემოვიდა, მას თან ჰქონდა ყოვლადწმინდა ღვთისმშობლის მიერ ბოძებული ზღაღუქმნელი ღვთისმშობლის ხატი.

წმიდა მოციქული ანდრია საბერძნეთის ქალაქ პეჭრაში ჯვარზე დაკიდებული აღესრულა.

მის ხსენებას საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია ორჯერ აღნიშნავს; 12 მაისსა და 13 დეკემბერს.

ბთხოვთ, გაუზრთხილდეთ გაზეთს მასში დაგეჲდილი ტექსტის და ფოტოგასალის გამო.

29 მაისი — ამაღლება

ამაღლება უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი. ამაღლი ღიღებით ქრისტე ღმერთო ჩვენი და მხიარულ ჰყვენ მოწაფენი აღთქმითა მით სულისა წმიდისათა...

20 მაისი — ხსენება ღირსი იოანე ზედაზნელისა და ათი თორმეტი მოწაფეთა მისთა (VI ს.)

იოანე ზედაზნელი — ღირსი მამა ჩვენი იოანე ზედაზნის წინამძღვარი, სარკინოსთაგან წამებული. საქართველოს მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესიის წმინდანი.

14 მაისი — მენელსაცხებლე ღმერთა კვირა (აღმ. III კვირა)

ხსენება ღმერთა კეთილმოღოროვნე მამებისა თამარისა

მმართველობის დასაწყისი 1184 წ. მმართველობის დასასრული 1213 წ.

თამარ მეფის წოდებები: მეფეთ მეფე და დედოფალი დედოფალი აფხაზთა, ქართველთა, რანთა, კახთა და სომეხთა, შირვანთა და შაჰ-ანშათა და მბრძანებელი ყოვლისა აღმოსავლეთისა და დასავლეთისა. ღიღება ამა სამყაროსა და სარწმუნოებასა, მესიის მოვლენილი.

ანბანის გაცილება

გიმნაზიის პირველმა კლასმა საზეიმო ვითარებაში გააცილა ანბანი.

სურათზე პირველი კლასის მოსწავლეები ანბანის გაცილების ზეიმზე.

17 მაისი
უწმიდესმა და
უნეტარესმა
ილია მეორემ
ოჯახის
სიწმიდის
დაცვის ღმრთ
ბამოაცხადა.

26 მაისი — საქართველოს დამოუკიდებლობის დღე

1918 წლის 24-25 მაისს გაიმართა საქართველოს ეროვნული საბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის სხდომა ნოე ჟორდანიას თავმჯდომარეობით. მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება, საქართველოს ეროვნული საბჭოსთვის ეწოდებინათ საქართველოს პარლამენტი.

1918 წლის 26 მაისს, კვირას დღის 5⁰⁰ საათზე თბილისში საქართველოს ეროვნულმა საბჭომ გამოაცხადა ქვეყნის დამოუკიდებლობა და შექმნა საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკა. მიღებულ იქნა — „საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტი“.

თავისუფალი საქართველოს პირველი პრეზიდენტი იყო ზვიად გამსახურდია.

გადამგზავნი საქმე

იყო ერთი კაცი. ის სულ დაკავებული იყო თავისი საქმით, მას ჰყავდა ერთი ძმა, რომელიც სულ სთხოვდა ერთი საქმე მოეგვარებინა, მაგრამ ძმა ვერ იცდიდა და ატყუებდა, აი მოგიგვარებ, ცოტა ხანი მოიცადეო. ძმაც იცდიდა. ერთხელაც ძმამ მოიცალა და მეორე ძმას უთხრა: შენი საქმე მოგვარდითო, მაგრამ ძმამ უთხრა, გადამგზავნი საქმე გადამგზავნიო.

არსენ ჩქარეული
VI კლასი

ივნისის თვის სამკლესიო კალენდარი

- 1 — აღდგომიდან VII კვირა. I მსოფლიო კრების წმიდა მამათა კვირა (325). ნინოობა (წმ. ნინოს შემოსვლა საქართველოში).
- 2 — ზს. ღირსთა ზაბულონისა და სოსანასი — წმ. ნინოს მშობელთა.
- 5 — ღირსი დავით გარეჯელისა.
- 6 — ღირსი სვიმეონ მესვეტისა (596).
- 7 — წმ. იოანე ნათლისმცემლის თავის მესამედ პოვნა (დაახ. 650).
- 8 — სულთმოფენობა.
- 9 — სამებობა.
- 15 — ყოველთა წმიდათა კვირა (I კვირა სულიწმიდის გარდამოსვლიდან).
- 21 — ზს. მოწ. თეოდორ მღვდლისა. დიდმოწამე თეოდორ სტატილასა.
- 22 — ღირ. იოანე შავთელ-გაენათელისა (VIII ს.).
- 27 — წინასწარმეტყველი ელისესი.
- 30 — მოწამისა შალვა ახალციხელისა (1227).

ბოლო ზარი გიმნაზიაში

წავლებელმა. ვიცით, გაამართლებთ ჩვენს ნდობას და იქნებით საამაყო შეილები.

დარბაზი სავსე იყო მოწვეული სტუმრებითა და მამურებლით. იყო სიმღერები, ლექსები და სახუმარო სკეტჩები.

სკოლის დამთავრება კურსდამთავრებულებს მიულოცა დაწვებითი კლასის მასწავლებელმა ნინო ღუდუშაურმა, უსურვა ბედნიერება და სიხარული.

გიმნაზიის პანსიონის დირექცია, პედოლექტივი და ტექნიკური პერსონალი ულოცავს გიმნაზიის მე-7 გამოშვებას სკოლის დამთავრებას და უსურვებს წარმატებებს. „უფალი გფარავდეთ“.

კიდევ ერთი ბოლო ზარი აწკრიალდა ილია მართლის სახელობის გიმნაზიაში.

კლასის დამრიგებელმა ნაზი ჩოფიკაშვილმა გიმნაზიის მე-7 გამოშვების მე-12 კლასის მოსწავლეებს მიულოცა სკოლის დამთავრება, უსურვა პატიოსანი გზით სიარული, გაჭირვების ვაჟაკ-ცურად დაძლევა, სამშობლოსა და მეგობრისთვის თადაღება.

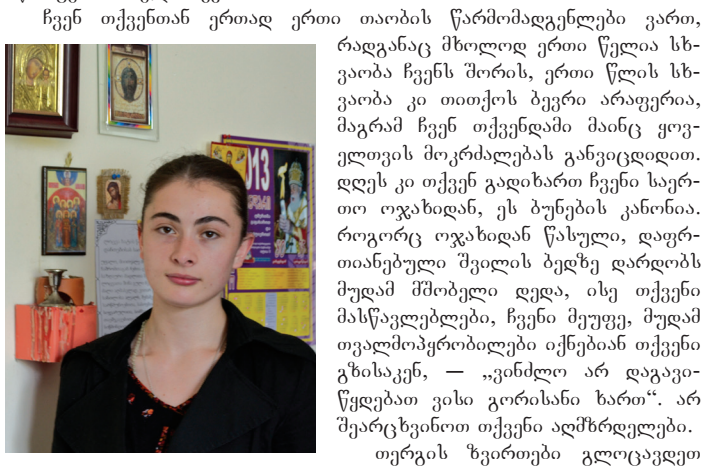
წლების განმავლობაში გიმნაზიის მესვეურები თავდადებით ცდილობდნენ თქვენთვის ჩაენერგათ სამშობლოს სიყვარული, ტრადიციებისა და უფროსების პატივისცემა — აღნიშნა ნაზი მას-

გაზეთის საშუალებით გიმნაზიის კურსდამთავრებულებს სკოლის დამთავრებას ულოცავს გიმნაზიის მე-11 კლასის მოსწავლე ნანუკა ფიცხელაური

სვალინდელი ღღის იმედო

გიმნაზიის მე-7 გამოშვების კურსდამთავრებულებისათვის ირეკება ბოლო ზარი. ბოლო ზარი — ბავშვობის დასასრული. ბოლო ზარი — სწრაფვა მომავლისაკენ.

ჩვენ თქვენთან ერთად ერთი თაობის წარმომადგენლები ვართ, რადგანაც მხოლოდ ერთი წელია სხვაობა ჩვენს შორის, ერთი წლის სხვაობა კი თითქოს ბევრი არაფერია, მაგრამ ჩვენ თქვენდამი მაინც ყოველთვის მოკრძალებას განვიცდიდით. დღეს კი თქვენ გადიხართ ჩვენი საერთო ოჯახიდან, ეს ბუნების კანონია. როგორც ოჯახიდან წასული, დაფრთხილებული შვილის ბედზე დარდობს მუდამ მშობელი დედა, ისე თქვენი მასწავლებლები, ჩვენი მეუფე, მუდამ თვალმოპყრობილები იქნებიან თქვენი გზისაკენ, — „ვინძლო არ დაგავიწყდებათ ვისი გორისანი ზარით“. არ შეარცხვინოთ თქვენი აღმზრდელები.

თერგის ზვირთები გლოცავდეთ და მყინვარის კალთა. ღმერთი იყოს თქვენი მფარველი.

მე-11 კლასის სახელით გილოცავთ სკოლის დამთავრებას. წინ გველოსოთ...

„სულ მხარში აიშლებოდე, აზრით არწივზე მფრინავი ვარდობა, ახალგაზრდობა აფრა, ცეცხლი და ნიაჟი.

თქვენი საქმე და ოცნება, ზვალე ჩვენ დაგვეკისრება, დე, იყოს შენი მარჯვენა სამშობლოსათვის მისწრება.

იყავი მორცხვი იასებრ და მკვირცხლი როგორც მიმინო შენ გაგიმარჯოს სამშობლოს ზეგალინდელი ღღის იმედო“.

ნანუკა ფიცხელაური.

სენტიმენტალური მონატრება

კაკეასიონის გაღალმა მზარეს, გრილი ზაფხული შეჰყურებს მთვარეს, მე კვლავ დამათრობს შენზე ფიქრები და მონატრებით მთვრალი ვიქნები.

ღილის რიჟრაჟზე ჩუმად ჰქრის ქარი, მე კი ღია მაქვს კვლავ გულის კარი, მზის სხივს მივაპყრობ მზერას დაღალულს და გავიხსენებ გრძნობებს დაფარულს.

წარმომიდგება მე თვალწინ მთები, კვლავ ჩამესმება ნაცნობი ზმები. ისევ შევხვდები ჩემს ძველ მეგობრებს და გავიხსენებთ ბავშვურ ცეკვობებს.

ჩვენ გადავირბენთ ბეწვის ხიდს თერგზე, დავედვენებით ცხენებს ჭალებში, ისევ გავივლით ამ ნაცნობ გზებზე სიყვარულს ენახავ ხალხის თვალებში.

მერე დადგება ზამთარი ცივი და მონატრებას გავატან ფოთლებს, მაგრამ ეს გული კვლავ შენთვის თბილი შორიდან უხმობს იდუმალ ნოტებს.

თვალწინ მიდგება კვლავ მე ეს მთები ისევ გულლიად ვამბობ ამ სიტყვას ყველა ოცნებაში შეისხა ფრთები, ჩემი მზარეა და მე ის მიყვარს.

გიმნაზიის კურსდამთავრებული
რომან ქუმაშვილი

გაბრიელ ჯამარჯაშვილი

სამლოცველო სენაკი — გამოქვაბული მცინვარის კიდურზე. ვახუშტი ბატონიშვილი, თავის საქართველოს გეოგრაფიაში, ასე აგვიწერს ბეთლემს: „მცინვარის კლდესა შინა არიან ქვაბნი გამოკვეთილნი ფრიად მაღალსა, და უწოდებენ ბეთლემსა. გარნა საჭიროდ ასაკალი არს, რამეთუ არს ჯაჭვი რკინისა, გადმოკიდებული ქვაბიდან, და მით აღვლენ. იტყვიან უფლის აკანსა მუნ და აბრაჰამის კარავსა, მდგომს უსვეტოდ, უსაბლოდ, და სხვათაცა საკვირველთა, არამედ მე ვლუმებ“. დიახ, მეისტორიენი სღუმან, მაგრამ არ სდუმს ქართული ლექსი. ბავშვობიდანვე გონების თვალთ ვხედავდით კლდეზე მიჯაჭვულ ამირანს, მცინვარებში დავეძებდით ოჟა ჯურხაის ნაფეხურებს და მაინც, ბეთლემის გამოქვაბულში პირველად ილია ჭავჭავაძემ შეგვიყვანა. პირველად ილიამ დაგვანახა ვახუშტისეული ჯაჭვის კიბე, საოცარი სიზუსტით აგვიწერა ბეთლემის სენაკი და იმ სენაკში განდევლის მაცდურად მოვლენილი მშვენიერება — მწვემის ქალი. მრავალი საუკუნის მანძილზე ბეთლემის არსებობა ლეგენდად იყო ქცეული და ილია ჭავჭავაძემაც თავის პოემას ლეგენდა უწოდა. გავიდა ხანი და 1948 წლის ერთ მზიან დღეს მცინვარელების მეტეოსადგურიდან მოძაგალმა მოხვედრე ჩამოქცეული კლდის თხემზე რკინის ჯაჭვი შეაძნია. მალე ეს ამბავი თბილისსაც ეცნობა. მოეწყო ლაშქრობა ბეთლემზე და ლეგენდის საიდუმლოს კარიც გაიღო. სენაკში ნახეს ცეცხლის კვალი — ნახშირი და ნაცარი, ბრინჯაოს შანდლის ძირი, ხატი და ვერცხლის ფულები. ყოველივე ეს ამჟამად ყაზბეგის მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში ინახება.

ალ. გომიაშვილი

ნინოს გაზაფხული

მელია და ჩიორა

მოღალატე მელია
ჩიორას დაუმეგობრდა,
განა მელისთვის პატარა
ფრინველის შეჭმა ძნელია?!

მაგრამ მელია ჩიორამ
დააგლო პირშიშველია.
როდესაც წუწკმა მელიამ
ჩიორას სტაცა ხელია,

ჩიტმა მელიას ხახაში
ჩასწარა მუგუზალია
პირდაღებულსა მელიას
მთლად ამოეწვა ყელია.

მინაწერი: „მეტისმეტი ბრეტისბრეტი
ასე უთქვამთ ძველებს,
ვინც ზომახე არა ყლაპავს
სიმძრით დაახველებს“

ნინო ქუშაშვილი
II კლასი

რედაქტორი მანონი გომიაშვილი	სარედაქციო კოლეგია: არამიანდრიტი ნიკოლოზ ღლონტი, ციცინო ღუფუშაური, ნინო თურაძიშვილი, თაგარ ოდუშვილი.	მის. სტუმრანწმინდის წმ. ილია მართლის სახ. პიშნაზია-პანსიონი
--------------------------------	--	--